

Poznato je da su naši ljudi donosili gomile deviza iz obećanih naftenosnih zemalja Bliskog istoka. Međutim, došla su vremena da i za "bezobrazno" bogate šeike vojvodanska crnica predstavlja obećanu zemlju, bar kada je proizvodnja hrane u pitanju. Ipak, nekima ovde se to baš ne dopada, a neki se, opet, utrkuju da što više toga ponude Arapima...

U epizodi: Stiže Šeik!

Tračoslava (u čekaonici izvesne lokalne samouprave): - I, komšo moj dobri, zar nisu preslatki ovi moji "vilerovi" goblenčići. Ma, oni "učaršavljeni" će da se razduševu kad i' vidu'...

Šeširdžija (tužnog izraza lica): - Bre, komšinka, sam' glediš lični interes. To si ištrikerisala od čiste dosade, a šta će s nami seljaci da bide, baš ti ga uz Kalemeđan. Šta ak' se tima Arabijancima usladi, pa nam preotmu i ono malo zemljice. O'ma mogu da se samospalim u ono razdrnano traktorče. Čerez toga, moram uložiti zdravo jak protest vlastima! Mada, ako ponudu neke fine novce, to je on'ak drugi divan. Pride, imam i neke kotarice, vile i druge starudije, pa tima faraonima možda utrapim ak' će da se bavu s poljoprivredu.

Tračoslava (utešno): - Jašta, komšo, njima su prepunjeni džepovi novaca i zatrpače nas s dolari. Uf, kad će moj red, da ponudim robu vlastima.

Grmalj (sedi na klupi, srkajući čokanče): - Ono jes, valja se bit', hik, štono vele - preduzetan! Evo, ja sam namislio otvorit' arapsku kahvanu, pa sam se doš'o informirat' što se po nji'ovim zakonima smije, a što ne smije! Ete, imam u podrumu dvjesta kila neke brlje! I da vidim more I' konobar'ca bit' nezabradjena? Evo, ova mala bi mi baš pasovala, fijuu! Sponzorojka (naiđe načvraskana i oskudno odevena, sve bodući štiklicama od po' metra...): - Izvinite, mis'ím ono, jel ovde može da se priupita kad dolaze ti budžovani i jel su stvarno iz Dubaja. To bi bila bruka jaka fora, keve mi! Mislila sam da im radim nešto iz menadžmenta, jer sam pre dva meseca upisala faks i za koji dan treba da dipomiram, jeee...

Grmalj: - E, ka' te vide tak' napupilu, će da te uznu, dok veliš piksla! I to kao ataše za poslovnu pratnju! A moreš dogurat' i do vlad'nog kab'neta i minstarke za harem, hik! Kuš ti, mali?! Valda, prvo stariji... (obrati se mladiću koji je stao pokraj vrata) Student (cupkajući s fasciklom u ruci, čeka da uđe): - Poštujem i godine i bon - ton, ali od jutros ne stižem da overim fotokopiju indeksa, jer puštam sve one koji bi da se raspitaju šta sve mogu da uvale šeicima i kako da se ovajde od njihovog eventualnog dolaska. Kao, oni su tupani i kupuju sve što im se podmetne.

Grmalj (cvrcnu muški srk iz flajke): - E, da ti ja reknem, oni ti, bre, ne znadu što im je činit' s tim dolar'ma. Jači su od Rofkelera i mogu nas kupit' ovako džumle, da ni ne trenu!

Student: - Super ako će da investiraju, ali jasno je da će se voditi interesima i profitom. Možda jesu galantni, ali nisu naivni. Njima je do goblena, kotarica i brlje, kao do lanjskog snega.

Grmalj: - Ha, kak'i sneg, tamo ti je vazda leto i pjesak, hik! Heeej, (lupi se po čelenki) pa, preteklo mi od zidanja šupe nešto šodera - nije baš pjesak, al' more im i to poslužit' da ih sjeti na Đedovinu! I, svi su oni tako, slučajno ili namerno, ali, ipak, zajedno, nastavili da iščekuju bolju budućnost, makar stigla i s istoka...

Ah, da, umalo da zaboravim - u starčevačkoj opštini ništa novo, osim što sneži, radovi na kanalizaciji idu svojim tokom, uskoro će kablovska biti dostupna korisnicima, odbojkaški "Borac" je poražen od Mladenovca, a fudbalski je krenuo s pripremama. I ako budu nastavili s dobrim partijama, možda će se i u njihovom pravcu zagledati neki emiratski šeik.